

Ode öfwer konungens död.
=(Rubr.)=(Gustaf Engzell.)
(Stockholm, tryckt hos...

Engzell, Gustaf,

1700-1829 81 Ca gust. III Br.

ENGZELL, Gustaf

Nitt. br.
N:o 14
(Pn)
Kunst. III

Döde

Öfwer

Konungens Död.

1792

1700-1829

Swears Konung, Swears Wån
Knycks från förjande millioner!
Bredgad glöder Himmelen,
Då vårt djupa brott igen
Retar Gud och hotar Throner.
Skall Olympen darra ån?
Skall odödlighetens yra
Annu dårars hjerna styra? — — —
Med min sorg och med min Lyra
Råds jag döck at röra den.

Förd på Båltens tunga bölja,
Som min hydda wille följa,
Stormen sällan hwilande
Brusar för mit tröcra öra.
Månn i jämren of at föra
Man bör likna windarne?
Sjelfswåld utaf frihet göra;
Och, på samma sätt som de,
Lifwa det man will förstöra?

Wid det qwal mit hjerta tår,
Ler emot mig ingen blomma,
Om en blomma funnos här.
Ofnar wilda, sorgsna, tomma
Wilda hjertat som det är.

Ingen

Ingen högd och inga dalar,
Ingen lund, som med mig talar,
Innet echo som hugswalar
Och min klagan af mig lär.
Wid den eld, som själen spänner,
Fäst min lura ej förnär
Sörja fram hwad hjertat känner,
Skördar'n lik jag ensam går
På de fått, dem sommarn bränner,
Til at falla där en tår.

Dyra Fosterland, du saknar
I din sömn hwad knapt du wer;
Men det rönes med förtret,
När du waknar, waknar, waknar.

Fölsid af åran wid sin sida,
War ej GUSTAF wärdig då,
För en Thron med mildhet strida
Och på aggets styrka rå?
Sågen, at sit straff förbida,
Hwad Tyranner borde lida,
När en GUSTAF lider så?

CARL och ADOLPH, förjde Kungar (*)
Stupa för en mordisk arm,
Då des egen pillar slungar
Mot en wåpnad fiends barm.
Men en GUSTAF uti stöte
Af den werld han friden skänkt
Lömskt, förrådist, oförtänkt,
Kom sin offerdag til möte.
Hör, wid detta dårskaps mått,
Erollen i sin kula skratta!

Fast

(*) CARL XII och GUSTAF ADOLPH.

Fast at göra detta skott
Man bör räknas bland de platta.
Den det gillar, han är blott
Hjerte ibland de besatta.

Förste GUSTAF från den strid,
Dit des kärlek honom leder,
Lägges dock, i lugn och frid,
Åldrad på sin dödsbädd neder.
Bosivar funnos i des tid,
Dock med mera Gødthist heder.
Men när glömmes på wår graf
Brottet af wår lefnads timma?
Ack! det skall i åldrars haf
Fram på seklers wågor summa,
Och i ewighetens dimma
Först med tiden gå i qwaf.
Och det lopp, som snart wi hinna,
Kunde aldrig til et arf
Större skam på jorden winna
Af et uplyst tidehwarf.

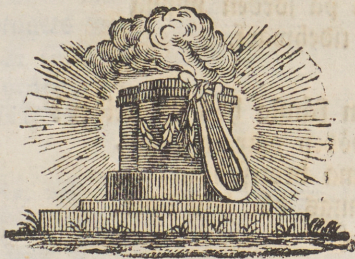
Hwilken känsla hos oss strider?
Döden — döden war en wån,
Not den arma brottslingen,
Som förbannas där han lider.

Hwilkas böner, hwilkas dygd
Locka Himmelen at skona?
I en skymfad Fosterbygd
Hwilket straff kan oss försona? — —
Du, som skänktes oss til skygd,
Må Du aldrig til wår blygd
Bärfwa för Din Saders Krona.

GUSTAFS Son och GUSTAFS bild!
Låt oss sucka under smärtan,
Att en storm ej lika wild
Rycker Dig från våra hjertan!
Blif vårt hufvud, vårt försvar!
Blif, liksom Din Sader war,
Wärdig det beröm Han winner,
Och den sorg Han med sig har,
Och den tåreflod, som rinner.

Wid Des Konungsliga död
Såg man Kungahjertat wakna.
Svea märkte först sin nöd,
Då sin Skyddsgud och sit stöd,
GUSTAFS själ, det skulle sakna.

Gustaf Engzell.

SEDERHOLM,
Tryckt hos Johan A. Carlbohm, 1792.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

